

Sygn. akt I DI 24/21

UCHWAŁA

Dnia 6 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 maja 2021 r.

przy udziale Prokuratora J. L.

wniosku prokuratora delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 22 marca 2021 r., sygn. akt PK XIV Ds (...)

w przedmiocie podjęcia uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej K. G., sędziego Sądu Rejonowego w A. za to, że:

I. w okresie od 1 lipca 2012 r. do 6 lutego 2017 r. w A. i C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru niewywiązania się ze zobowiązań finansowych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził kilkanaście osób fizycznych oraz prawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 136.163,33 zł w związku z udzielonymi pożyczkami i kredytami, wprowadzając przyszłych wierzycieli w błąd co do zamiaru i własnych możliwości finansowych wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań oraz wyzyskując błędne przeświadczenia kredytodawców o swojej ustabilizowanej sytuacji majątkowej, a w tym doprowadził:

a) A. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 11 lipca 2012 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwotę należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami;

b) A. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.230,03 zł z tytułu udzielonej w dniu 10 stycznia 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 26 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy (...) Niestandaryzowany

Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwoty 4.425.96 zł. a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

c) A. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 10 stycznia 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 22 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwoty 23.921.21 zł. a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

d) T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej w dniu 11 lipca 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. akt I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

e) T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej w dniu 24 października 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. akt I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

f) A. sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 10 lutego 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 11 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. akt X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności U. (L.) S.A. kwoty 7.255,37 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

g) M. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 7 marca 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w I. w sprawie o sygn. akt I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a spłaty dokonano dopiero na podstawie ugody zawartej z cesjonariuszem wierzytelności S. Fundusz Inwestycyjny z/s w W.;

- h) M. S.A. z/s w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.250 zł z tytułu udzielonej w dniu 13 marca 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. pod sygn. Km (...);
- i) K. sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 520 zł z tytułu udzielonej w dniu 31 marca 2014 r. pożyczki na portalu internetowym P..pl, co do której wyrokiem z 24 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności Kancelarii M. S.A. z/s w K. kwoty 762 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);
- j) R. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 3 kwietnia 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sądu Rejonowego w B. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;
- k) D. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.799,18 zł z tytułu udzielonej w dniu 14 października 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sądu Rejonowego w B. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;
- l) J. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł z tytułu udzielonej w styczniu 2015 r. ustnej umowy pożyczki, co do której wyrokiem Sądu Rejonowego w T. w sprawie o sygn. X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);
- m) M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 12 maja 2015 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 20 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);
- n) M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.500 zł z tytułu zmiany umowy pożyczki udzielonej w dniu 6 lutego 2017 r., co do której wyrokiem z 20 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej

sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

o) R. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 15 lipca 2016 r. pożyczki, co do której braku spłaty pokrzywdzony poinformował prezesa Sądu Rejonowego w A. i prezesa Sądu Okręgowego w W., wnosząc jednocześnie o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, które zostało zainicjowane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w W.;

p) Z. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000 zł z tytułu udzielonej w dniu 6 września 2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 6 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwoty 3.000 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W. pod sygn. Km (...);

q) G. sp. z o.o. z/s w T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.144,12 zł z tytułu udzielonej w dniu 6 grudnia 2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 14 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności FHU G. kwoty 1.340,44 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...),

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk.

II. w dniu 26 kwietnia 2018 r. w A., wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2017, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;

b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;

- c) A. S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;
 - d) (...) SKOK z/s w P. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;
 - e) D. R. z tytułu zaciągniętej w 2014 r. pożyczki w kwocie 16.799,18 zł;
 - f) M. G. z tytułu zaciągniętej w 2015 r. pożyczki w kwocie 14.000 zł,
- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

III. w dniu 26 kwietnia 2019 r. w A., wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązkowi, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2018, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

- a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;
 - b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;
 - c) A. S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;
 - d) (...) SKOK z/s w P. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;
 - e) D. R. z tytułu zaciągniętej w 2014 r. pożyczki w kwocie 16.799,18 zł;
 - f) M. G. z tytułu zaciągniętej w 2015 r. pożyczki w kwocie 14.000 zł,
- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

IV. w bliżej nieustalonym dniu – nie później niż do 24 sierpnia 2020 r. złożenia oświadczenia do Sądu Apelacyjnego w (...) – w A., wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w

sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązkowi, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2019, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

- a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;
- b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;
- c) A. S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;
- d) D. R. z tytułu zaciągniętej w 2014 r. pożyczki w kwocie 16.799,18 zł;
- e) M. G. z tytułu zaciągniętej w 2015 r. pożyczki w kwocie 14.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

na podstawie art. 80 § 2c, art. 129 § 2 i art. 129 § 3 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2020.365 z późn. zm.),

uchwalił

1. powyższy wniosek uwzględnić i zezwolić na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w A. K. G., za czyny wskazane w komparycji uchwały;
2. zawiesić sędziego Sądu Rejonowego w A. K. G. w czynnościach służbowych;
3. obniżyć o 40% sędziemu Sądu Rejonowego w A. K. G. wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia;
4. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

1. W dniu 23.03.2021 r. prokurator delegowany do Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej skierował do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wniosek w sprawie o sygnaturze **PK XIV Ds (...)** o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w A. – K. G., za przestępstwa polegające na tym, że:

1. od 1.07.2012 r. do 6.02.2017 r. w A. i C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru niewywiązania się ze zobowiązań finansowych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził kilkanaście osób fizycznych oraz prawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 136.163,33 zł w związku z udzielonymi pożyczkami i kredytami, wprowadzając przyszłych wierzycieli w błąd co do zamiaru i własnych możliwości finansowych wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań oraz wyzyskując błędne przeświadczenia kredytodawców o swojej ustabilizowanej sytuacji majątkowej, a w tym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem:
 - a) A. B. w kwocie 30.000 zł z tytułu udzielonej 11.07.2012 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27.11.2020 r. Sąd Rejonowy w B. w sprawie I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwotę należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami;
 - b) A. S.A. z/s w W. w kwocie 4.230,03 zł z tytułu udzielonej 10.01.2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 26.02.2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwoty 4.425.96 zł. a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);
 - c) A. S.A. z/s w W. w kwocie 20.000 zł z tytułu udzielonej 10.01.2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 22.02.2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. kwoty 23.921.21 zł. a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);
 - d) T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W. w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej 11.07.2013r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w

tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

e) T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W. w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej 24.10.2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

f) A. sp. z o.o. z/s w P. w kwocie 5.000 zł z tytułu udzielonej 10.02.2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 11.08.2017 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności U. (L.) S.A. kwoty 7.255,37 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

g) M. sp. z o.o. w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej 7.03.2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w I. w sprawie I C (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a spłaty dokonano dopiero na podstawie ugody zawartej z cesjonariuszem wierzytelności S. Fundusz Inwestycyjny z/s w W.;

h) M. S.A. z/s w G. w kwocie 8.250 zł z tytułu udzielonej 13.03.2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27.08.2014 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. pod sygn. Km (...);

i) K. sp. z o.o. z/s w W. w kwocie 520 zł z tytułu udzielonej 31.03.2014 r. pożyczki na portalu internetowym P..pl, co do której wyrokiem z 24.03.2015 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności Kancelarii M. S.A. z/s w K. kwoty 762 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

j) R. sp. z o.o. w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej 3.04.2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z 13.07.2018 r. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;

k) D. R. w kwocie 16.799,18 zł z tytułu udzielonej 14.10.2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;

l) J. K. w kwocie 10.000 zł z tytułu udzielonej w styczniu 2015 r. ustnej umowy pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w T. w sprawie X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

m) M. G. w kwocie 14.000 zł z tytułu udzielonej 12.5.2015 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 20.07.2018 r Sąd Rejonowy w G. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

n) M. G. w kwocie 2.500 zł z tytułu zmiany umowy pożyczki udzielonej 6.02.2017 r., co do której wyrokiem z 20.07.2018 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie I Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...);

o) R. K. w kwocie 4.000 zł z tytułu udzielonej 15.07.2016 r. pożyczki, co do której braku spłaty pokrzywdzony poinformował prezesów Sądu Rejonowego w A. i Sądu Okręgowego w W., wnosząc o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, które zostało zainicjowane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w W.;

p) Z. G. w kwocie 3.000 zł z tytułu udzielonej 6.09.2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 6.06.2018 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie X Nc (...) nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwoty 3.000 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W. pod sygn. Km (...);

q) G. sp. z o.o. z/s w T. w kwocie 1.144,12 zł z tytułu udzielonej 6.12.2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 14.03.2019 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie VI Nc-e (...) nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności

FHU G. kwoty 1.340,44 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km (...),

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk.

- II. 26.04.2018 r. w A., wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy z 21.08.1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.12.2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2017, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych z tytułu zaciągniętych pożyczek na rzecz:

- a) A. B. w 2012 r. w kwocie 30.000 zł;
- b) M. W. w 2011 r. w kwocie 50.000 zł;
- c) A. S.A. z/s w W. w 2013 r. w kwocie 20.000 zł;
- d) (...) SKOK z/s w P. w 2013 r. w kwocie 20.000 zł;
- e) D. R. w 2014 r. w kwocie 16.799,18 zł;
- f) M. G. w 2015 r. w kwocie 14.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

- III. 26.04.2019 r. w A., wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie

majątkowym sędziego za rok 2018, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych z tytułu zaciągniętych pożyczek na rzecz:

- a) A. B. w 2012 r. w kwocie 30.000 zł;
 - b) M. W. w 2011 r. w kwocie 50.000 zł;
 - c) A. S.A. z/s w W. w 2013 r. w kwocie 20.000 zł;
 - d) (...) SKOK z/s w P. w 2013 r. w kwocie 20.000 zł;
 - e) D. R. w 2014 r. w kwocie 16.799,18 zł;
 - f) M. G. w 2015 r. w kwocie 14.000 zł,
- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

IV. w bliżej nieustalonym dniu – nie później niż do 24.08.2020 r. złożenia oświadczenia do Sądu Apelacyjnego w (...) – w A., wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 11 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązkowi, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2019, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych z tytułu zaciągniętych pożyczek na rzecz:

- a) A. B. w 2012 r. w kwocie 30.000 zł;
 - b) M. W. w 2011 r. w kwocie 50.000 zł;
 - c) A. S.A. z/s w W. w 2013 r. w kwocie 20.000 zł;
 - d) D. R. w 2014 r. w kwocie 16.799,18 zł;
 - e) M. G. w 2015 r. w kwocie 14.000 zł,
- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 kk w zw. z art. 233 § 1 kk.

2. Z przedłożonych przez prokuratora wnioskodawcę akt sprawy PK XIV Ds (...) Prokuratury Krajowej, wynika następujący stan faktyczny:

K. G. jest sędzią Sądu Rejonowego w A.. Od kwietnia 2011 r. do lutego 2017 r. zaciągnął szereg zobowiązań finansowych, w tym z tytułu umów pożyczki z podmiotami (osobami fizycznymi i instytucjami rynku finansowego) wymienionymi szczegółowo w zarzutach wnioskodawcy. Zapoczątkowane to zostało zawarciem przez sędziego umowy pożyczki z 12.04.2011 r. z M. W. na kwotę 50.000 zł na okres jednego miesiąca, która to umowa po zapłacie odsetek była automatycznie przedłużana na kolejny miesiąc, przy czym dłużnik zaprzestał ich spłaty, w związku z czym wierzyciel skierował sprawę na drogę postępowania sądowego, a właściwy sąd nakazem zapłaty zasądził na jego rzecz kwotę 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Powyższy mechanizm zaciągania zobowiązania, niesplacania pożyczki i uzyskania przez wierzyciela lub jego następcę prawnego sądowego tytułu do wierzytelności dotyczył też zawartych przez K. G. umów z:

- 11.07.2012 r. z A. B.,
- 10.01.2013 r. z A. S.A. (nr (...) i nr (...)), z których prawa przeniesiono na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy (...) Niestandary-zowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.;
- 11.07.2013 r. i z 24.10.2013 r. z T. Funduszem Inwestycyjnym z/s w W. (nr (...) i nr (...));
- 10.02.2014 r. z A. sp. z o.o. z/s w P., z której prawa przeniesiono na rzecz cesjonariusza wierzytelności U. (L.) S.A.;
- 7.03.2014 r. z M. sp. z o.o., której spłaty dokonano na podstawie ugody zawartej z cesjonariuszem wierzytelności S. Fundusz Inwestycyjny z/s w W.;
- 13.03.2014 r. z M. S.A. z/s w G.;
- 31.03.2014 r. z K. sp. z o.o. z/s w W. z tytułu pożyczki udzielonej na portalu internetowym P..pl, której prawa przeniesiono na rzecz cesjonariusza wierzytelności Kancelarii M. S.A. z/s w K.;
- 3.04.2014 r. z R. sp. z o.o.;
- 14.10.2014 r. z D. R.;
- stycznia 2015 r. z J. K.;

- 12.05.2015 r. z M. G.;
- 6.02.2017 r. z M. G.;
- 6.09.2017 r. ze Z. G.;
- 6.12.2017 r. z G. sp. z o.o. z/s w T., której prawa przeniesiono na rzecz cesjonariusza wierzytelności FHU G.;

W przypadku R. K., który udzielił 15.07.2016 r. pożyczki sędziemu, wobec braku jej spłaty, pokrzywdzony nie wniósł powództwa cywilnego, ale poinformował prezesów Sądu Rejonowego w A. i Sądu Okręgowego w W. o tym zdarzeniu.

Sędzia G. żadnej z wyżej wymienionych pożyczek nie zgłosił właściwym organom skarbowym. Ponadto w okresie objętym zarzutami nie uwidoczniał w składanych przez siebie oświadczeniach majątkowych zobowiązań finansowych, które na nim ciążyły, i tak:

- w oświadczeniu złożonym 26.04.2018 r. za 2017 r. zataił sześć pożyczek wyszczególnionych w drugim zarzucie wnioskowym;
- w oświadczeniu złożonym 26.04.2019 r. za 2018 r. zataił sześć pożyczek wyszczególnionych w trzecim zarzucie wnioskowym;
- w oświadczeniu złożonym nie później niż 24.08.2020 r. za 2019 r. zataił pięć pożyczek wyszczególnionych w czwartym zarzucie wnioskowym.

Sędzia, którego dotyczy wniosek nie ustosunkował się do zarzutów ani nie powołał obrońcy. Natomiast złożył oświadczenie o nieobecności na rozprawie wraz z wnioskiem o usprawiedliwienie. Wskazać należy, że art 80 § 2e lit Prawa o ustroju sądów powszechnych w ogóle nie przewiduje odraczania posiedzeń z uwagi na nieobecność stron. Konieczne jest tylko prawidłowe zawiadomienie stron, co zostało wykonane. Takie rozwiązanie jest oczywiście związane z koniecznością szybkiej reakcji na przestępstwa, których dopuszczają się sędziowie, będący bardzo szczególną grupą zawodową jeśli chodzi o wymiar sprawiedliwości. Niezbędne jest niezwłoczne rozpoznanie ich spraw i ewentualne odsunięcie sędziego od orzekania. Nawet gdyby kwestię tę rozpatrywać wg bardziej przychylnych dla stron reguł kpk, w dalszym ciągu nieobecności sędziego nie można by uznać za usprawiedliwioną i nie mogłaby prowadzić do odroczenia posiedzenia. Po pierwsze brak jest wniosku o odroczenie, a po drugie brak jest prawidłowego usprawiedliwienia nieobecności. Nadesłane zwolnienie nie pochodzi

bowiem od lekarza sądowego (notatka służbowa, k. 46). Jako powód nieobecności wskazano możliwe pogorszenie się stanu zdrowia obwinionego w efekcie jazdy samochodem do W.. Taka okoliczność nie może w żadnym razie doprowadzić do wstrzymania wymiaru sprawiedliwości. Rozpoznanie sprawy w przedmiocie możliwości pociągnięcia sędziego do odpowiedzialności karnej i zawieszenie go w pełnieniu obowiązków są daleko ważniejsze niż jego samopoczucie. Z tych względów sąd uznał procedowanie na rozprawie 13 maja za konieczne.

3. Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, a w szczególności:

- odpisu umowy pożyczki z 11.04.2011 r. pomiędzy K. G. a M. W. (k. 731), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w I. z 4.10.2016 r., sygn. akt I Nc (...) (k. 736), co do istoty rozstrzygnięcia;
- odpisu umowy pożyczki z 11.07.2012 r. pomiędzy K. G. a A. B. (k. 240), co do treści i warunków umowy;
- odpisu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z 9.01.2013 r. pomiędzy K. G. a A. S.A. (k. 1143-1146), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w W. z 22.02.2016 r., sygn. akt I Nc (...) (k. 736), co do rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...);
- odpisu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z 9.01.2013 r. pomiędzy K. G. a A. S.A. (k. 1111-1114), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w W. z 26.02.2016 r., sygn. akt I Nc (...) (k. 1137), co do rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...);
- odpisu umowy pożyczki z 6.09.2017 r. pomiędzy K. G. a Z. G. (k. 1259), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w T. z 6.06.2018 r., sygn. akt X Nc (...) (k. 1263), co do rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki z 6.09.2017 r.;
- odpisu umowy pożyczki nr (...) pomiędzy K. G. a T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W. (k. 700-701), co do treści i warunków umowy;
- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w B., sygn. akt I C (...) (k. 425), co do nakazu zapłaty na rzecz T. Fundusz Inwestycyjny z/s w W.;

- odpisu umowy pożyczki nr (...) pomiędzy K. G. a T. Funduszem Inwestycyjnym z/s w W. (k. 379-380), co do treści i warunków umowy;
- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w B., sygn. akt I Nc 4366/17 (k. 168), co do rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki nr (...);
- odpisu umowy pożyczki nr (...) pomiędzy K. G. a A. sp. z o.o. z/s w P. (k. 838-840), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w T. z 11.08.2017 r., sygn. akt X Nc (...) (k. 853), co do rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki nr (...);
- odpisu umowy pożyczki nr 12276565 pomiędzy K. G. a M. sp. z o.o. (k. 93-95), co do treści i warunków umowy;
- odpisu wyroku Sądu Rejonowego w I., sygn. akt I C (...) (k. 59), co do nakazu zapłaty na rzecz S. Fundusz Inwestycyjny z/s w W.;
- odpisu umowy pożyczek okresowych F..pl nr (...) pomiędzy K. G. a R. sp. z o.o. (k. 323-327) wraz z odpisem z wyciągu na rachunku z akceptem pożyczkobiorcy z 31.03.2014 r. (k. 467), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z 13.07.2018 r., sygn. akt I Nc (...) (k. 174), co do istoty rozstrzygnięcia w sprawie umowy pożyczki nr nr (...);
- odpisu weksla wystawionego D. R. 14.10.2014 r. przez K. G., co do objętego nim zobowiązania;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z 20.01.2015 r., sygn. akt I Nc (...) (k. 391), co do zapłaty z weksla;
- odpisu umowy pożyczki (brak oznaczenia daty) pomiędzy K. G. a J. K. (k. 1050), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w T. z 5.07.2017 r., sygn. akt X Nc (...) (k. 1052), co do rozstrzygnięcia w sprawie pożyczki udzielonej przez J. K.;
- odpisy umów pożyczki z 12.05.2017 r. pomiędzy K. G. a M. G. (k. 610-611), co do treści i warunków umowy;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w G. z 20.07.2018 r., sygn. akt X Nc (...) (k. 616), co do rozstrzygnięcia w sprawie pożyczki udzielonej przez M. G.;
- odpisu umowy ramowej pożyczki P..pl (k. 1561-1568), co do treści i warunków zobowiązania zaciągniętego przez K. G. od K. sp. z o.o.;

- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w L., sygn. akt VI Nc-e (...) (k. 1569), co do rozstrzygnięcia w sprawie;
- odpisu umowy pożyczki gotówkowej „C.” (k. 1611), co do treści i warunków zaciągniętego przez K. G. od G. sp. z o.o. z/s w T. zobowiązania;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w L., sygn. akt VI Nc-e (...) (k. 1178), co do rozstrzygnięcia w sprawie;
- odpisu umowy pożyczki nr (...) (k. 1275-1276) wraz z wekslem in blanco (k. 1285-1286), co do treści i warunków zobowiązania zaciągniętego przez K. G. w M. S.A. z/s w G.;
- odpisu nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w L., sygn. akt VI Nc-e (...) (k. 1183), co do rozstrzygnięcia w sprawie;
- odpisu pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w A. z 19.11.2019 r. (k. 769), co do ustalenia, że sędzia G. nie był, w świetle danych posiadanych przez ten urząd, w latach 2012-18 stroną umów pożyczek i darowizn;
- protokołów przesłuchania świadków, a w tym:
 - a) M. W. z 26.11.2018 r. i z 12.11.2019 r. (k. 181 i 621),
 - b) A. B. z 15.10.2019 r. (k. 237-238),
 - c) Z. G. z 7.01.2020 r. (k. 1270),
 - d) D. R. z 19.11.2019 r. (k. 669-670),
 - e) J. K. z 19.11.2019 r. (k. 674),
 - f) M. G. z 3.07.2018 r. i 12.11.2019 r. (k. 48 i 609),
- co do okoliczności udzielenia i egzekwowania pożyczek zaciągniętych u nich przez sędziego K. G.;
- g) R. K. z 4.06.2018 r. (k. 47), co do okoliczności udzielenia przez niego pożyczki K. G. i zawiadomienia o niespłacaniu pożyczki prezesa Sądu Rejonowego w A. (k. 45);
- protokołu przesłuchania sędziego K. G. z 19.04.2018 r. (k. 46), co do jego wyjaśnień w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

I. Rozważania wstępne

- 1) Immunitet sędziowski nie wyłącza odpowiedzialności czy też karalności za czyny popełnione przez sędziów, ale wyłącznie wprowadza zakaz pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej, bez uprzedniego uzyskania przez oskarżyciela stosownej zgody Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.
2. Najważniejszym elementem takiego orzeczenia musi być ustalenie czy zgromadzony przez wnioskodawcę materiał dowodowy wskazuje na dostateczne podejrzenie, że sędzia, wobec którego skierowano do sądu dyscyplinarnego wnioski o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa opisanego we wniosku. Podejście takie znajduje wsparcie w kierunku orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z 23 lutego 2006 r. w nawiązaniu do wcześniejszej uchwały z 11 marca 2003 r. (SNO 9/03), podkreślił „że w uregulowanym w art. 80 § 2c Prawa o ustroju sądów powszechnych kryterium zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej dopatrzeć się można nawiązania do treści art. 313 kpk, w którym również jest mowa o dostatecznie uzasadnionych podejrzeniach, że czyn popełniła określona osoba. Owo «dostatecznie uzasadnione podejrzenie» stanowi warunek materialny wyrażający się w istnieniu dostatecznej podstawy faktycznej do postawienia określonej osoby w «stan podejrzenia». Porównanie treści art. 303 kpk z treścią art. 313 kpk prowadzi do jednoznacznego wniosku, że dostatecznie uzasadnione podejrzenie w odniesieniu do konkretnej osoby oznacza wyższy stopień podejrzenia tak co do faktu popełnienia przestępstwa, jak i co do osoby sprawcy. Nie chodzi zatem o ustalenie, że określona osoba popełniła przestępstwo, lecz o to, że zebrane dowody wskazują na wysokie prawdopodobieństwo zaistnienia tego faktu” (SNO 3/06, LEX nr: 470201).
- 3) Z formalnego punktu widzenia natura samego przestępstwa nie jest przesłanką różnicującą, niemniej Sąd Najwyższy widzi potrzebę dokonania rozgraniczenia pomiędzy immunitetem chroniącym sędziego popełniającego pospolite przestępstwo karne w postaci np. kradzieży, zgwałcenia, przemocy

domowej, dokonanego bez jakiegokolwiek związku ze sprawowanym przez sędziego wymiarem sprawiedliwości, a rolą immunitetu w sytuacjach, gdy sędzia jest obwiniany o czyn, który pozostaje w związku faktycznym z jego rozstrzygnięciami sędziowskimi.

W pierwszym wypadku wystarczy upewnić się, że postępowanie nie jest wynikiem szyskany w stosunku do osoby sędziego za jego dotychczasową działalność orzeczniczą, natomiast w drugim funkcja ochronna immunitetu rośnie. Ma on bowiem chronić sędziego i jego orzecznictwo przed nieuprawnioną ingerencją ze strony organów państwa lub osób trzecich, w tym podsądnych. Tym samym system prawny chroni nie tylko samego sędziego przed niesłusznymi oskarżeniami, ale również jego niezawisłość i niezależność, w ramach których orzeka on wyłącznie na podstawie ustaw, a jego decyzje ulegają zmianie wyłącznie w instancyjnym toku odwoławczym, nigdy w wyniku działań ze strony podmiotów pozasądowych.

W niniejszym stanie faktycznym mamy do czynienia niewątpliwie z przestępstwami pospolitymi, choć częściowo związanymi z wykonywaną funkcją sędziego (oświadczenia majątkowe).

- 4) Wyżej wskazane zasady stanowią prawne bariery ochronne przed wpływem czynników zewnętrznych na wymiar sprawiedliwości. W tym zakresie potrzeba immunitetu sędziowskiego co do sfery orzeczniczej jest nie tylko klarowna, ale wymaga również szczególnej ostrożności w odniesieniu do rozpoznawania wniosków o jego uchylenie. Dokonywać tego należy po dokładnym przeanalizowaniu faktów i pozbyciu się niepewności co do możliwej próby wpływu np. prokuratury na funkcję orzeczniczą sądu.
- 5) Samo podejrzenie popełnienia przestępstwa przez sędziego powinno być „w pełni uzasadnione, nie nasuwające żadnych istotnych wątpliwości lub zastrzeżeń, zarówno co do popełnienia samego czynu, jak i występowania innych znamion objętych przez ustawę ramami zasad odpowiedzialności karnej” (SNO 29/03, LEX nr: 470220). Pamiętać przy tym należy o statusie sędziego, w znacznym stopniu wyróżnionym ze względu na przydany mu z aktu nominacji udział we władzy w postaci szeroko zakreślonej swobody orzeczniczej (*imperium* władzy sędziowskiej).

- 6) W opisanych wyżej kategoriach spraw immunitetowych przywilej ten ma służyć tylko temu, żeby wobec sędziego nie stosowano żadnych nacisków, nie utrudniano mu pracy ze względów politycznych czy osobistej niechęci. Dlatego zadaniem sądu dyscyplinarnego w takiej sytuacji jest *de facto* sprawdzenie podstaw oskarżenia (wniosku o uchylenie immunitetu) pod kątem czy złożony wniosek nie ma charakteru retorsji wobec sędziego bądź nie ma na celu przymuszenie go do podjęcia określonych działań lub ich zaniechania. W tym celu sąd dyscyplinarny musi zbadać faktyczną podstawę wniosku.
- 7) Z drugiej strony immunitet sędziowski nie może stać na przeszkodzie w dokonaniu oceny przestępczego zachowania sędziego przez uprawniony organ, to jest sąd karny. Nie jest on źródłem bezkarności sędziego, gdyż celem immunitetu w sensie konstytucyjnym (art. 181 Konstytucji RP) jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Poprzez indywidualne gwarancje dla sędziego pełni zatem ogólnospołeczne funkcje. Zasadą zatem powinno być postawienie podejrzanego sędziego przed właściwym sądem, o ile są ku temu odpowiednie dowody, wniosek o uchylenie immunitetu nie ma charakteru szykany, istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, a zarzucany sędziemu czyn nie jest *stricte* związany ze sferą orzeczniczą. W przypadku tej ostatniej potrzebna jest szczególna ostrożność, o której wspomniano już wyżej.

II. Rozważania szczegółowe

- 1) W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z naruszeniem sfery orzeczniczej sędziego. W materiale dowodowym brakuje podstaw do przyjęcia, że zarzuty z jakimi się spotyka sędzia mają jakikolwiek związek z jego działalnością sędziowską. Dotykają one wprawdzie częściowo materii związanej z wykonywaną funkcją przez sędziego, gdyż wpisują się w realizację obowiązków sędziowskich w przedmiocie składania corocznego oświadczenia majątkowego, ale w tym zakresie obowiązek ten jest bez związku z funkcją *stricte* orzeczniczą.

- 2) W ocenie Sądu materiał dowodowy w sprawie jest poprawnie zebrany i wyczerpujący. Daje on podstawy do wydania uchwały zgodnie ze złożonym wnioskiem, albowiem zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez sędziego przestępstwa stypizowanego w przepisach art. 286 § 1 kk (w zakresie zarzutu I) i art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 1 kk (w zakresie zarzutu II, III i IV). Mamy tu więc do czynienia z sytuacją, w której czyny zarzucane sędziemu są *de facto* przestępstwami pospolitymi, gdyż sędzia G. doprowadził wielokrotnie wiele osób i instytucji rynku finansowego do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem poprzez zaciągnięcie u tych osób i instytucji pożyczek, których nie mógł i nie spłacił.
- 3) *Ad casum* w odniesieniu do pierwszego zarzutu stwierdzić należy, że:
- a) każdy sędzia ma prawo do zaciągania kredytów i pożyczek;
 - b) zobowiązania sędziego z tytułu pożyczek objętych zarzutem są wiarygodnie udokumentowane i potwierdzone orzeczeniami sądów cywilnych;
 - c) sędzia G. od dłuższego czasu zaciągał zobowiązania finansowe. W wyjaśnieniach z 19.04.2018 r. przyznał: „Wpadłem w pętlę zadłużenia w bankach 5 lat temu”. Dotyczyło to zatem wiosny 2013 r. Tymczasem sędzia mając już pełną świadomość, iż jest w „pętli zadłużenia” zaciągał kolejne zobowiązania. O ile pożyczając środki przed 2013 r. (głównie od prowadzącego lombard M. W.) postępował wysoce ryzykownie (aby przy pomocy nowych pożyczek spłacać stare), o tyle wszystkie pożyczki od 2013 r. zaciągane już były ze świadomością, że nie będzie w stanie spłacać wszystkich zobowiązań zgodnie z zakreślonymi w umowach warunkami lub spłata będzie bardzo trudna;
 - d) zaciągane przez K. G. pożyczki, objęte zarzutem, nie wyczerpywały wszystkich jego zobowiązań finansowych. Przyznał w wyjaśnieniach, że ciąży na nim m.in. spłata kredytu w (...) *Banku*. Obsługa wszystkich zobowiązań, na co zwrócił uwagę wnioskodawca, przekraczała dochody jakimi dysponował dłużnik. Zaciąganie kolejnych zobowiązań sędzia

tłumaczył potencjalnym uzyskaniem środków od rodziny, czego jednak w żaden sposób nie uprawdopodobnił, a złożone zapewnienia co do zaspokojenia wierzycieli nie zostały zrealizowane;

- e) nie wszystkie zobowiązania obwinionego zostały uwzględnione w zarzucie oszustwa z uwagi na to, że prokuratura uznała, że z uwagi na możliwości instytucji kredytowych weryfikacji realności spłaty kredytu, nie można postawić sędziemu zarzutu wyłudzenia
- f) w świetle zeznań pokrzywdzonych i lakoniczności wielu umów pożyczki (częstokroć zawieranych w formie uproszczonego pokwitowania) należy podkreślić, że sędzia nie informował ich o swojej sytuacji materialnej, w tym o groźbie niedotrzymania ustalonych warunków spłaty. O ile na początku mógł to być wyraz „życzeniowego” myślenia dłużnika, o tyle od 2013 r. przybrało to postać świadomego wprowadzania przyszłych wierzycieli w błąd. Przy czym, wg Sądu Najwyższego z postanowienia z 26.06.2003 r., sygn. akt: V KK 324/02: „przepis art. 286 § 1 kk nie wymaga ustalenia podejmowania przez sprawcę szczególnych, spektakularnych czynności. Wystarczające jest bowiem ustalenie jakiegokolwiek działania, które może spowodować błędne wyobrażenie o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem” (LEX nr 80291). W tym kontekście sam status sędziego wprowadzał kontrahentów w błędne przekonanie, że jest on osobą wiarygodną także finansowo;
- g) Skutkiem jaki nastąpił w wyniku zaciągania przez sędziego zobowiązań objętych zarzutem było niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pożyczkodawców. Każdy z nich nie tylko nie został zaspokojony zgodnie z umową, ale musiał się o swoje pieniądze upominać, wykazać przed sądem prawa i egzekwować je w postępowaniu komorniczym. Sędzia naruszył swym zachowaniem interesy tych osób. Sąd Najwyższy w wyroku z 30.08.2000 r., sygn. akt: V KKN 267/00, stwierdził, zaś że: „ustawowe znamię, stanowiące skutek przestępstwa oszustwa, określonego w art. 286 § 1 kk, wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mienia, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby

pokrzywdzonej. Powstanie szkody w mieniu nie jest koniecznym warunkiem do przyjęcia, że doszło do tak pojmowanego niekorzystnego rozporządzenia” (OSNKW 2000/9-10/85).

- h) W zachowaniu sędziego zauważalne jest skupienie uwagi na uzyskaniu pożyczki (np. nawet od osób znanych mu tylko pobieżnie, np. mechanika samochodowego, właściciela sklepu mającego swoje sprawy w sądzie), przy unikaniu kontaktów z wierzycielami dopominającymi się o pieniądze (np. przez zdawkowe zapewnienie o zwrocie, nieodbieranie telefonów, wezwań). Odpowiada to prawidłowości na jaką zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z 27.05.2015 r., sygn. akt: II AKa 79/15, że: „praktyka sądowa, a więc i zasady doświadczenia życiowego, uczą, że w razie oszukańczego zamiaru podmiot jest aktywny przed zawarciem umowy, chcąc wzbudzić zaufanie drugiej strony kontraktu, natomiast po uzyskaniu korzyści majątkowej zrywa te kontakty (...). Odmienne zachowanie (...) wskazuje na to, że sprawca zaciągając zobowiązanie nastawiony był na jego realizację, a jedynie okoliczności zaistniałe później uniemożliwiły wywiązanie się z umowy” (LEGALIS nr 1396521).
- 4) Okoliczności stojące u podstaw pierwszego zarzutu wnioskowego były przedmiotem oceny Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w (...), który wyrokiem z 13.05.2019 r., sygn. akt ASD (...), uznał K. G. za winnego popełnienia ciągu przewinień dyscyplinarnych z art. 107 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 91 § 1 kk i za to, na mocy art. 107 § 1 w zw. z art. 109 § 1 pkt 4 w zw. z art. 109 § 3a pkt 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych wymierzył mu karę przeniesienia na inne miejsce służbowe. Osądzony w tym orzeczeniu czyn jest w dużej części tożsamy z pierwszym zarzutem w niniejszym postępowaniu. I choć orzeczenie to nie jest prawomocne, świadczy o istotnym prawdopodobieństwie popełnienia czynu. Podobnie w sprawie, sygn. akt ASD (...), Sąd Apelacyjny w (...) rozpoznawał zarzuty częściowo pokrywające się z zarzutami II-IV wniosku o uchylenie immunitetu. W tej sprawie w dniu 18.01.2021 r. Sąd orzekł nieprawomocnie o złożeniu sędziego z urzędu.

- 5) Zdaniem Sądu od doświadczonego sędziego można i trzeba wymagać umiejętności racjonalnej oceny ryzyka ekonomicznego, także w zakresie własnych decyzji finansowych. Powinien wiedzieć na co może sobie w tym względzie pozwolić, a czego robić nie powinien. Zachowanie sędziego było kilkietapowe, dokonywane często w sporych odstępach czasu. Dawało to szansę na kolejne przeprowadzenie kalkulacji i ewentualną zmianę sposobu rozwiązania problemów. Tymczasem sędzia G. trwał przy pierwotnej metodzie spłacania pożyczek pożyczkami, pogłębiając tylko swoje problemy i doprowadzając osoby wskazane w pierwszym zarzucie do niekorzystnego rozporządzenia swym mieniem. Zachowanie takie świadczy o obejmowaniu przez sędziego podjętego czynu zamiarem sprawczym.
- 6) Do rozważenia pozostaje, czy stan faktyczny jest zgodny ze znamionami oszustwa, o których mowa w art. 286 § 1 kk. Działanie sędziego było działaniem kierunkowym, bo jego celem było osiągnięcie korzyści majątkowej i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem. Całkowitą pewność co do natury zachowania sprawcy można uzyskać wyłącznie w wyniku postępowania karnego, któremu w tych okolicznościach sędzia musi się poddać. Nic nie uzasadnia, aby na tym etapie korzystał on dalej ze szczególnego przywileju jaki stanowi immunitet sędziowski. Natomiast powaga zarzutów, fakt pokrzywdzenia wielu osób nie budzą wątpliwości, a dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga dogłębnego wyjaśnienia tej kwestii.
- 7) *Ad casum* w odniesieniu do zarzutów II – IV stwierdzić należy, że:
- a) sędzia z tytułu piastowanego urzędu był zobowiązany do złożenia oświadczenia majątkowego zgodnie z art. 87 § 1 i 88 Prawa o ustroju sądów powszechnych, w tym informacji o wierzytelnościach i zobowiązaniach pieniężnych o wartości powyżej 10.000 zł, a także był świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy w złożonym oświadczeniu;
- b) w złożonych przez sędziego oświadczeniach za 2017 i 2018 r. nie wyszczególnił on ww. informacji w odniesieniu do jego zobowiązań pożyczkowych wobec A. B., M. W., A. SA z/s w W., (...) SKOK z/s w P., D.

R. i M. G., a za 2019 r. wobec A. B., M. W., A. SA z/s w W., D. R. i M. G., chociaż zobowiązania te w świetle dokumentów źródłowych na nim ciążyły.

- c) powyższe zaniechanie sędziego w trzech kolejnych latach składania oświadczenia nie mogło być wynikiem błędu i pozostawało w związku z jego zobowiązaniami wobec osób i instytucji, które udzieliły mu kredytów lub pożyczek. Tym samym było objęte zamiarem sprawczym i stanowiło zatajenie prawdy. Także ogólna kwota zobowiązań pożyczkowych objętych zarzutami II, III i IV domagały się odzwierciedlenia w oświadczeniach sędziego;
- d) zachowanie sędziego w związku ze złożonymi oświadczeniami majątkowymi zrealizowało stypizowane w art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w związku z art. 233 § 6 kk znamiona przestępstwa, które mierzy w dobro wymiaru sprawiedliwości. Wiarygodne oświadczenia majątkowe pozwalają bowiem na kontrolę sytuacji materialnej funkcjonariuszy publicznych zobowiązanych do ich składania, wymuszając na nich unikanie nadmiernego ryzyka inwestycyjnego lub życia ponad stan.
- e) brak wskazania wymaganych danych w oświadczeniach majątkowych składanych przez sędziego G. za 2017, 2018 i 2019 r. nie budzi żadnych wątpliwości i trudno wyobrazić sobie brak świadomości sprawcy co do konieczności zawarcia brakujących elementów w oświadczeniach majątkowych. Powtarzalność zachowania, ścisły związek danych pominiętych ze zobowiązaniami, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, iż zostały zaciągnięte w celu oszustwa wymagają weryfikacji prawnokarnej, czemu nie może przeszkodzić przysługujący sędziemu immunitet.

Przedłożony Sądowi materiał dowodowy, wskazany powyżej, uprawdopodabnia w sposób dostateczny sprawstwo K. G., tym samym uzasadniając wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za czyny stypizowane w art. 286 § 1 kk, a także w art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w związku z art. 233 § 1 kk.

Sąd Najwyższy zgodnie z art. 129 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych, wydając uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne, ściganie z oskarżenia publicznego zobligowany był jednocześnie do zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego K. G..

Ponadto, uwzględniając wniosek prokuratora o zezwolenie na pociągnięcie sędziego G. do odpowiedzialności karnej orzekł także, na podstawie art. 129 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych o obniżeniu ww. sędziemu wynagrodzenia o 40% na czas trwania zawieszenia. Orzekając w tej kwestii Sąd kierował się nagannością zachowania oraz stopniem społecznej szkodliwości przypisanego mu przez prokuratora wnioskodawcę czynu. W ocenie Sądu okoliczności te uzasadniają obniżenie mu wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia o 40%.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy uchwalił jak w sentencji.